

ΑΠ' ΤΑ ΨΗΛΑ ΣΤΑ ΧΑΜΗΛΑ...

«Απ' τα ψηλά στα χαμηλά και απ' τα πολλά στα λίγα». Το τραγούδι αυτό, που ερμηνεύσε με μοναδικό τρόπο ο αείμνηστος Στέλιος Καζαντζίδης, ταιριάζει γάντι στον Άκη Τσοχατζόπουλο, ο οποίος από την περασμένη Τρίτη (17/4) κατοικοεδρεύει όχι στο πολυτελέστατο σπίτι του, αλλά στην 6η Πτέρυγα των Φυλακών Κορυδαλλού. Ο άλλοτε πανίσχυρος υπουργός των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ βαρύνεται πλέον με κατηγορίες για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομη δραστηριότητα. Σύμφωνα με το κατηγορητήριο, ο Άκης Τσοχατζόπουλος νομιμοποίησε μέσω εξωχώριων εταιρειών (off shore), των οποίων ήταν αφανής ιδιοκτήτης, παράνομες αμοιβές που έλαβε ως υπουργός για συμβάσεις προμήθειας οπλικών συστημάτων. Στον ανακριτή ο πρώην υπουργός παρέδωσε απολογητικό υπόμνημα, στο οποίο αρνείται τις κατηγορίες που του αποδίδονται και τονίζει ότι τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείται έχουν πλέον παραγραφεί. Τη σκληρή πραγματικότητα της φυλακής βιώνει ο άλλοτε ισχυρός άντρας του ΠΑΣΟΚ. Κρατείται στο κελί που μέχρι πριν από λίγες εβδομάδες «φιλοξενούσε» τον ηγούμενο Εφραίμ, κατηγορούμενο για την υπόθεση των ιερών ανταλλαγών.

Κατά τον εγκλεισμό του δεν εξέφρασε κάποιες επιθυμίες, εκτός από το να δώσει στο επισκεπτήριο ονόματα μελών της οικογένειάς του, που θα τον επισκέπτονται μία με δύο φορές την εβδομάδα. Το μόνο που φέρεται να ζήτησε ήταν ρούχα για να αλλάξει. Τρώει από το φαγητό των φυλακών, αλλά στρώνει το κρεβάτι με δικά του σεντόνια. Στο κελί των 12 τετραγωνικών μέτρων κρατείται μόνος του και έχει τηλεόραση.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΣΗΡΙΑΛ ΑΚΗΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ...

Ελληνικά τηλεοπτικά κανάλια, ραδιόφωνα και εφημερίδες προβάλλουν κατά κόρον τον... «ήρωα της μίζας»!

... Ανατρίχασε το πανελλήνιο με τα όσα αποκαλύπτονται καθημερινά! Για τις τεράστιες μίζες που τσέπωναν ο Άκης Τσοχατζόπουλος και η παρέα του, για τα οπτικά συστήματα, για τα υποβρύχια κλπ.

... Με αποκορύφωμα το ότι οι μίζες έφθαναν στον Τσοχατζόπουλο πριν καν υπογραφούν οι συμβάσεις!!

Ο Άκης Τσοχατζόπουλος κλέβει την ελληνική και ξένη επικαιρότητα:

«Μέγα το σκάνδαλο των TOR-M1...»
 «Ποιοι πήραν τις μίζες των 25 εκατομμυρίων δολαρίων!...»

Ο ΦΩΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

«Υποπτες off-shore εταιρείες στις... Νήσους της Παρθένου καθώς και θυγατρικές τους, σε Ελλάδα και Κύπρο!...»

... Και τώρα, φτάνω στην άλλη, άκρως ενδιαιφέρουσα πλευρά:

Ο Άκης Τσοχατζόπουλος θα ανοίξει το στόμα του και θα παραδώσει στην Εισαγγελία όλα τα λαμόγια της μίζας!... Και είναι πάνω από τριάντα αυτά! Μεταξύ τους και άλλα τρανταχτά ονόματα της ελληνικής πολιτικής σκηνής!...

Επιτέλους!... Να δουν κάποτε και οι Έλληνες κάποιους πίσω από τα κάγκελα της φυλακής!...

ΑΛΛΑ ΛΕΦΤΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ...

Αλήθεια, που φτάσαμε... Από το περιβόητο πια σύνθημα του τέως πρωθυπουργού και προέδρου του ΠΑΣΟΚ Γιώργου Παπανδρέου, κατά την προεκλογική εκστρατεία του 2009 «λεφτά υπάρχουν», βρισκόμαστε στο σημείο ο

νεοεκλεγείς αρχηγός του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελος Βενιζέλος να τον αποκηρύσσει, λέγοντας πως «ήταν λάθος για την παράταξη και τη χώρα, γιατί χαλάρωσε τα ανταντακλαστικά μας... Έπρεπε να κινηθούμε νωρίτερα, έπρεπε να ληφθούν τα μέτρα που θα μάζευαν το έλλειμμα από την αρχή» και να διαχωρίζει τη θέση του από την απόφαση για την προσφυγή της Ελλάδας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ).

Αυτά όμως, ανήκουν στο παρελθόν, πέρασαν στην Ιστορία. Αυτό το οποίο έχει πια μεγαλύτερη σημασία, είναι αυτό που διακηρύσσει σήμερα ο νέος αρχηγός του ΠΑΣΟΚ. Και αυτό που λέει, είναι ότι ελπίδες για να επιστρέψουμε στην ανάπτυξη, θα δημιουργηθούν μόνο υπό τις εξής προϋποθέσεις: να γυρίσουν οι καταθέσεις των Ελλήνων πάνω από 50 δις ευρώ στην Ελλάδα, να λυθεί ο γόργιος δεσμός της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, που όπως δείχνουν όλα τα στοιχεία έχουν καταρρεύσει, να δοθούν δάνεια στις υγιείς επιχειρήσεις και να βρει το Ελληνικό Δημόσιο τα χρήματα για να εξοφλήσει τα χρέη του στους ιδιώτες. Δηλαδή, ζητούμενο είναι το αυτονόητο. Αν περιγράψω με άλλα λόγια τις θέσεις και τις προτάσεις για επιστροφή στην ανάπτυξη του Ευάγγελου Βενιζέλου, μπορώ να πω ότι οι απαραίτητες προϋποθέσεις για να βγει η Ελλάδα από το τέλμα, είναι: Η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στην ελληνική οικονομία, η εγγυήσση του τραπεζικού συστήματος που

στέκεται σε πύλινα πόδια και η ανάκτηση της αξιοπιστίας του Δημοσίου, που είναι ο μεγαλύτερος «μπαταχτός» της Ελλάδος.

ΤΡΙΠΛΑΣΙΑΣΑΝ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ο Στέφανος Μάνος αποκάλυψε ότι το κόστος του ελληνικού πολιτικού συστήματος είναι πολλαπλάσιο του ευρωπαϊκού. Την άλλη μέρα, το θέμα έφυγε από τα τηλεοπτικά δελτία, end of story! Η επικορήγηση των ελληνικών κομμάτων όμως, είναι ένα μικρό μόνο μέρος του τρόπου με τον οποίο τα πολιτικά κόμματα υπεξαιρούν νομίμως τη δημόσια περιουσία. Τα κόμματα λαμβάνουν κρατική επικορήγηση. Λαμβάνουν έκτακτη εκλογική επικορήγηση. Επιδότησεις για «ερευνητικούς σκοπούς». Επικορηγήσεις για τα Ιδρύματα που διατηρούν. Χρησιμοποιούν εκατοντάδες δημοσίου υπαλλήλους αποσπασμένους ως κομματικούς υπαλλήλους, τους οποίους πληρώνει η ελληνική κοινωνία. Παίρνουν κοινοτικές επιδοτήσεις για τις κομματικές τους επιχειρήσεις, τις οποίες εν συνεχεία χρεοκοπούν και βάζουν στο άρθρο 99 (πώχευσης). Τους παραχωρούνται εκτός διαγωνισμού τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές συχνότητες, περιουσία δηλαδή του κράτους. Σ' αυτά τα μηδενικής ακροαματικότητα μέσα ενημέρωσης, δέχονται εν είδει κρατικής διαφήμισης νέα χρηματικά εμβήματα. Παίρνουν επιδοτήσεις για την «επιμόρφωση» των μελών τους. Έχουν απολαβές σε είδος: αυτοκίνητα, εισιτήρια, τηλεφωνα, ταχυδρομεία. Διογκώνουν το κόστος της Βουλής, το έχουν τριπλασιάσει σε μια δεκαετία, ώστε να παρκάρουν τους κομματικούς στρατούς και να πολλαπλασιάζουν τις πηγές εσόδων.

Μια χώρα χρεοκοπημένη έχει τη δυνατότητα για τέτοια πλουσιοπάροχη αντιμετώπιση ενός πολιτικού συστήματος, το οποίο μάλιστα την οδήγησε στην καταστροφή; Περιέργως, κανείς από τους «φίλους του λαού» δεν θέτει τέτοια μικροπρεπή προβλήματα...

Οι επιλογές των Ελλήνων

Το πλάνο ζωής του μέσου Έλληνα εδώ και δεκαετίες, είναι να ακολουθήσει τον πιο ασφαλές, εύκολο και ανεύθυνο δρόμο. Έτσι, αποφασίζει να σπουδάσει γιατρός, δικηγόρος ή μηχανικός και μετά του φταιεί το κράτος που δεν βρίσκει δουλειά ή τουλάχιστον που δεν τον καθοδήγησε σωστά, λες και δεν γνώριζε πως τα κλασικά επαγγέλματα είναι τα πιο κορεσμένα στην αγορά εργασίας.

Ύστερα, επιλέγει ένα μάστερ Διοίκησης Επιχειρήσεων και έτσι βρισκόμαστε με δεκάδες χιλιάδες άνεργους επιστήμονες με μάστερ, που ξέρουν τα πάντα για το πώς να διαχειρίζονται το κεφάλαιο, αλλά τίποτε για το πώς να το παράγουν.

Όλοι αυτοί, με τα λάθος εφόδια που έχουν, βγαίνουν στην αγορά εργασίας και προσπαθούν αρχικά, είτε να γίνουν στελέχη σε εταιρείες, είτε να βουλευτούν όπως-όπως στο Ελληνικό Δημόσιο. Όταν δουν πως δεν τα καταφέρνουν, προχωρούν στο «αναπτυ-

ξιακό» τους σχέδιο. Πρώτη λύση, να βρουν μια άκρη να επιδοτηθούν, αλλά όχι για μακροχρόνια σοβαρή επένδυση. Αντίθετα, έχουν έναν κολλητό εργολάβο που θα βγάλει πλάστω τιμολόγια, θα υπερτιμολογήσουν το έργο και έτσι θα «φάνε» την επιδότηση στο άψε-σβήσε. Δεύτερη λύση, ο πατροπαράδοτος προορισμός του Έλληνα: να ανοίξει μαγαζί, να γίνει επιχειρηματίας. Δεν μιλάμε βέβαια για σοβαρό μαγαζί, για προοπτευτική οικονομική μελέτη κλπ. Μιλάμε πάντα για σουβλατζίδικο, καφετέρια ή μπουτίκ με εισαγόμενα κασόν. Ελάχιστη επένδυση, μηδενική παραγωγή, μηδενική προσφορά στην οικονομία της χώρας. Και μετά, κάθεται κάνα δίμηνο να βαράει μύγες, μέχρι να το κλείσει.

Και έτσι, καταλήγει άνεργος για φραπέ στην καφετέρια της γωνίας, να βρίζει την άμπη κοινωνία που δεν του προσφέρει τις ευκαιρίες που του αξίζουν.

Αυτό είναι το πλάνο ζωής του μέσου Έλ-

ληνα. Δεν ρισκάρει, δεν δοκιμάζει τίποτε καινούργιο, δεν κάνει σωστές επιλογές, δεν πρωτοπορεί. Μόνο ξέρει να ζητάει επενδύσεις, ανάπτυξη, θέσεις εργασίας και πα-

ραγωγή διά μαγείας. Εκείνος είναι φταγμένος μόνο για στέλεχος, με υψηλό μισθό, λάπτοπ και ταμπλέττα «General Executive Manager» έξω από την πόρτα του!...